

[Hans Thyge Jacobsen.]

synderligt andet end, at man skulde af-
finde sig med de invalide Personer ved en
Pengehjælp, 540 Kr. eller 800 Kr. Man
fik slet ikke den Tanke, at i Stedet for en
Pengeaffindelse kunde man hjælpe Inva-
liden til paa ny at blive erhvervsdygtige
Personer. Og det kan man jo dog, det
ser vi i Landene omkring os, de tidligere
krigsførende Lande. Endnu i Midten af
1928 fandtes der i Europa alene 11 Millioner
Krigsinvalidere. Man forstaaer, at hele dette
Problem væltede ind over de krigsførende
Lande som en Lavine, hvorunder man blev
begravet, og hvorfra man maatte grave
sig ud øjeblikkelig og med alle til Raadig-
hed staaende Midler; dør lod det sig ikke
gøre at nøjes med Pengehjælp; dør kunde
man overhovedet ikke præstere dette, dør
maatte man have disse mange Millioner
lemlæstede Mennesker gjort saa vidt muligt
erhvervsdygtige igen. Og det er af en for-
bavsende Interesse at læse om, hvor langt
man er naaet i de tidligere krigsførende
Lande paa dette Omraade. Jeg skal an-
befale enhver, der maatte komme om ad
Lektüre vedrørende dette Emne, ikke at
gaa den forbi, thi det er noget af det mest
interessante, jeg i mange Aar har haft
Lejlighed til at sætte mig ind i.

Jeg kan maaske gøre opmærksom paa,
at en Mand som Mr. Ford i Amerika, der
jo paa mange Maader er en Mand, hvis
Ord, Raad og Vejledninger man bør skænke
Opmærksomhed, for længst, endogsaa før
Krigen, har antaget Invalidere i sin mægtige
Virksomhed. (*Socialministeren* [Steincke]:
Til fuld Løn). Til fuld Løn, det noterer
jeg, for at det ikke skal være glemt. Prin-
cippet i dette er, at de paagældende mod-
tages til 100 pCt. Løn og yder 100 pCt.
Arbejde, er stillet paa fuldkommen lige
Linie med deres Kammerater. Som Mr.
Ford siger: Hvad vedkommer det mig,
at en Mand har mistet sin venstre Haand,
naar jeg skal bruge hans højre paa den
Side af Transportbaandet, hvor han skal
have sin Plads; hvad vedkommer det mig,
at en Mand har faaet sine Ben amputeret,
naar jeg skal bruge ham paa et Sted ved
Transportbaandet, hvor hans Ben er i
Vejen! Han tager dem ind, giver dem
100 pCt. Løn og modtager 100 pCt. Ar-
bejde af dem. Paa den Vej er der store
Værdier at oparbejde, her ligger der en
overmaade betydningsfuld Beparelse gemt
for Samfundets Økonomi, ikke blot ved at
vi kan spare Tilskud fra Statskassen til
Invaliderne, men endnu mere ved at vi
kan modtage Tilskud til Samfundshushold-

ningen fra de paa ny erhvervsdygtige In-
valider.

Jeg forstod ikke rigtig det ærede Med-
lem Hr. Krag's Kritik af dette Afsnit i Lov-
forslaget. Det forekommer mig nemlig, at
her staaer vi overfor et saa betydningsfuldt
Fremskridt i hele vor Lovgivning paa dette
Omraade, at vi alle maa kunne være med.
Det ærede Medlem sagde endogsaa, at det
ærede Medlem Hr. Hedelund, som paa et en-
kelt Punkt har taget en fra de øvrige Udvalgs-
medlemmers divergerende Stilling, vistnok
havde udtalt Folkets Mening. Jeg maa gøre
opmærksom paa, at det Punkt, hvorpaa det
ærede Medlem Hr. Hedelund har taget Sær-
stilling, er af ganske underordnet Karakter.
Der var en Meningsforskel indenfor Udval-
get om, hvorvidt Invalideforsikringsraadet
skulde udvides med nye Medlemmer for at
varetage denne nye Opgave. Dette var jeg
imod, og det var de fleste imod, ogsaa det
ærede Medlem Hr. Hedelund — jeg finder
ikke, at vi skal have Organisationerne blan-
det ind i Statens Administration —, men
vi enedes om alle saa nær som det ærede
Medlem Hr. Hedelund, at Invalideforsik-
ringsraadet, naar Sager af den Art skal
behandles, maa kunne tilkalde tilforord-
nede Repræsentanter dels for Arbejdsgi-
verne, dels for de samvirkende Fagforbund,
dels for Statens Etater og endelig for Inva-
lidernes Organisationer, for at vi kan drage
Nytte af al den Erfaring, der ligger gemt
disse forskellige Steder. Og det er ganske
nødvendigt, ellers kan dette Arbejde ingen
Vegne komme. Det ligger ganske paa Linie
med, hvad man gør i Dag, at Raadet til-
kalder Statens Sygekasseinspektør som til-
forordnet, naar Sager skal afgøres, som han
har særlig Kyndighed i. Jeg forstaaer ikke,
at det ærede Medlem Hr. Hedelund ikke
vilde være med til denne Formulering, men
det kunde han nu ikke. Men det er det
eneste Punkt i hele Betænkningen, paa
hvilket Udvalgets Medlemmer skiltes, og
det ærede Medlem Hr. Hedelund stod her
ganske alene overfor alle os andre. Jeg
synes derfor ikke, det ærede Medlem Hr.
Krag paa dette Punkt kan sige, som han
udtrykte det, at det ærede Medlem Hr. Hede-
lund, i Modsætning til os andre, skulde
særlig repræsentere Folkets Mening. Det
er nemlig et alt for ringe Punkt at have
nogen større Divergens paa.

Jeg skal derefter tillade mig, idet jeg
tager mit Udgangspunkt i de Tanker, vi har
nedfældet i vore Folkeforsikringsforslag, at
fremsætte et Par kritiske Bemærkninger til
Regeringens Lovforslag.

Jeg vil gerne spørge den højtærede